

Til § 17

Baggrunden for denne bestemmelse er, at det er særdeles vanskeligt at forudse, hvornår i perioden de støtteberettigede investeringer gennemføres og afsluttes, så udbetaling af støtte kan ske, jfr. de almindelige bemærkninger. Hvis bevillingerne i et finansår ikke slår til, overføres ansøgningerne i datoorden til følgende finansår.

Til § 18

I praksis tænkes ordningen gennemført således, at de nødvendige oplysninger kan afgives i fortrykte skemaer. Bestemmelsen indeholder hjemmel til at stille krav om anvendelse af særlige skemaer, samt hjemmel til at fastsætte nærmere regler om sagernes behandling i øvrigt.

Til § 19

Som det fremgår af de almindelige bemærkninger, tænkes miljøministerens beføjelser efter loven henlagt til miljøstyrelsen. Det er tanken at henlægge kompetencen til at udbetale støttebeløbene og meddele statsgaranti for lån til Kongeriget Danmarks Hypotekbank og Finansforvaltning.

Til § 21

Som nævnt i forbindelse med bemærkningerne til § 14 indeholder kommunalbestyrelsens forhåndsvurdering to selvstændige afgørelser efter denne lov. Det drejer sig om afgørelsen om, hvorvidt kapacitetskravet efter § 4, stk. 1, er opfyldt, samt afgørelsen om, hvorvidt fradrag skal ske efter § 5, stk. 2. Såfremt kommunalbestyrelsen træffer afgørelse enten om, at kapacitetskravet ikke kan anses for opfyldt, eller at fradrag på 15.000 kr. skal foretages i støttebeløbet, kan disse afgørelser i forbindelse med forhåndsvurderingen selvstændigt påklages til miljøministeren efter reglen i § 21, stk. 1.

Kommunalbestyrelsens afgørelse skal i sådanne tilfælde meddeles ansøgeren med oplysning om, at afgørelsen kan påklages inden 4 uger, jfr. § 21, stk. 3.

For så vidt angår kommunalbestyrelsens afgørelse om støttegrundlaget samt beregningen af støtten efter § 16, er der ligeledes klageadgang for ansøgeren indenfor den i § 21, stk. 3, nævnte frist på 4 uger regnet fra meddelelsen.

§ 21, stk. 4, indeholder desuden hjemmel til at bestemme, at miljøstyrelsens og Hypotekbankens afgørelse ikke kan indbringes for anden admini-

strativ myndighed. Det er tanken, at miljøstyrelsens afgørelser som klagemyndighed ikke skal kunne indbringes for anden administrativ myndighed. Hvor miljøstyrelsen træffer afgørelse som 1. instans, er det tanken, at kun væsentlige afgørelser af mere principiel betydning skal kunne påklages til miljøministeren.

Til § 22

Kommuner og amtskommuner har som led i den generelle varmeplanlægning lavet opgørelser over lokale ressourcer, herunder biogas, og er på nuværende tidspunkt i færd med at undersøge, hvor ressourcerne bedst kan anvendes under hensyntagen til at opnå den samlet set bedste samfundsøkonomi i varmforsyningen.

Igennem kommunernes og amtskommunernes varmeplanlægning er der konstateret et ressourcemæssigt grundlag for, at en betydelig del af varmforsyningen kan baseres på indenlandske ressourcer i form af naturgas, overskudsvarme, halm, træflis, biogas m.v.

Forudsætningen for at etablere kommunale fælles biogasanlæg er således, at etableringen af sådanne anlæg er den samfundsøkonomisk bedste løsning, og at der eksisterer et varmebehov for det område, som skal forsynes.

Forudsætningen for at kunne planlægge og etablere fælles biogasanlæg er endvidere, at der er overskydende husdyrgødning på landbrugsejendomme.

I medfør af § 22 kan kommunalbestyrelsen indhente de nødvendige oplysninger om overskudsproduktion af gødning. Dette kan f.eks. ske i form af en spørgeskemaundersøgelse.

Dette kan ses i sammenhæng med tilsynet med landbrugsejendomme efter bekendtgørelse om husdyrgødning og ensilage m.v. nr. 14 af 24. januar 1986.

Med udgangspunkt i en sådan kortlægning kan kommunen skønne over den gødningsmængde, der ikke kan bruges på de enkelte ejendomme og vurdere, om denne mængde vil kunne danne basis for etablering af fælles biogasanlæg. Kommunerne kan herefter under hensyntagen til varmforsyningslovens bestemmelser om bedst mulig samfundsøkonomi planlægge kommunale fælles biogasanlæg og tilbyde de implicerede landmænd at aflevere deres overskydende gødning i det fælles biogasanlæg.

Landmændene vil hermed undgå at skulle investere i individuelle gødningsopbevaringsanlæg ud over i de anlæg, der giver mulighed for løbende at